

GOLF *Journalisten*

Nr 2 ● 2022

Foto: PEO KARLSTRÖM

Välkomna till Dalarna! Det hälsar Ola Linnteg, klubbchef på Sätters GK, där han står med härlig utsikt vid hål 15. 30 juli ska Golfjournalisterna spela Press-SM på Hagge GK och dagen därpå "Par-SM" på Sätters GK.

Välkomna att svinga loss i Dalarnas vackra natur

Föreningen Golfjournalisterna är mitt i ett år med lockande aktiviteter. Efterlängta efter två säsonger när pandemin orsakade ett begränsat utbud.

Närmast på programmet står en tvådagarsaktivitet i Dalarna sista helgen i juli: Press-SM individuellt på Hagge GK och partäv-

lingen Hemming Stens Minne på Sätters GK.

Hagge är i år utsedd till Årets Golfklubb i Sverige och Sätters GK har ofta rankats högt när det gäller kvalitet och naturupplevelser.

I september finns det möjlighet att tävla på Åland, Stockholms GK och Djursholms GK.

Sid 12-15

Mats Hallbergs kvalfyllda resor till The Open

Sid 10-11

Skåne vann fjärde raka på vårupptakt utan vårvärme

Golfjournalisternas vårupptakt med den traditionella landskampen mellan Skånes golfjournalister och Övriga Sverige spelades i år på Torekovs GK. Tävligen hade flyttats på grund av de usla väderutsikterna för fortsatt spel på Bjäre GK dagen därpå. Golfjournalisterna hade anlänt, men inte våren.

Torekovs Golfklubb bjöd i alla fall på sitt bästa aprilväder med sol och måttliga vindar på den öppna och vädertåliga linksbanan, med Hallands Väderö i fonden mot havssidan och det vackert belägna klubbhuset som startplats. Klubben är med sina 96 år en av landets äldsta golfklubbar.

20 taggade deltagare, tio i vardera laget hade tagit sig till Bjärehalvön. För många av oss var det första tävlingsrundan sedan svampsäsongen, med allt vad det innebär av förväntan och osäkerhet.

Vi konstaterade riktigt bra rull på greenerna och lätt att hitta de få bollar som rann iväg utanför fairway.

Redo för revansch

Resultatmässigt slutade landskampen som vanligt. Lag Skånes Golfjournalister vann komfortabelt över lag Övriga Sverige med ett snittresultat på 76,1 slag netto mot 78,9 i snitt för gästerna.

Patrik Larson gratulerade till segern och konstaterade att kampen går vidare:

– Det är som förgjort för oss i bortalaget i Skåne. Nu försökte vi fixa lite Norrlandsväder men tog i för mycket. Och när landskampen då flyttades till en linksbana i blåst var det förstas kört. Men om mitt lag vill ha mig kvar som boss är jag redo för revansch 2023!

– Det som upplevs som "blåst" uppåt landet, 5-6 m/sek, är ganska normala förhållanden för oss i Skåne. Där har vi säkert en förklaring till att det blev ytterligare en skånsk lagseger, plus att vi generellt hunnit spela mer golf på våra breddgrader i april, analyserar Skånes kapten Björn Hedman.

Målsökande puttar

Mats Rodenstam, som deltog i landskampen för första gången, bidrog starkt till den skånska viktorian med strålände 70 slag brutto (68 netto), vilket också gjorde honom till ohotad totalsegrare. Hans bollkamrater beskrev Mats puttande "som om bol-

Bjäre GK uppmärksammande vår lagtävling med både svensk och skånsk flagga på puttinggreenen. Slutsatsen är att Björn Hedmans skånska flagga vajade mest både på Torekov och Bjäre. Men Patrik Larson är beredd att kämpa vidare för att få en första in-teckning i vandringspriset 2023. Foto: MATS PETTERSSON

larna var målsökande"

Två individuellt blev Michael Broström med 69 slag netto. Micke gjorde även tävligen enda eagle på Torekovs hål 12, en par femma nere mot strandängarna med mycket vatten i spel.

Eftersnacket handlade också om att Artur Ringart klivit ner i en bunker som under vintern förvandlats till något slags slukhål, där både fötterna och bollen försvann. Artur kom lyckligtvis upp.

Måndagens väderprognos om stormbyar och dagsregn visade sig dessvärre stämma. Fyra tappra med tävlingsarrangören Björn Hedman i spetsen gav sig ändå ut för att trotsa elementen för matchspel över nio hål på Bjäre GK. Även den matchen vann lag Skåne 4/2.

Vi andra kurade inomhus och gladde oss åt att vi i alla fall fått en solig golfdag och en trevlig kväll tillsammans.

Grabben bredvid...

Självt hamnade jag bredvid några nya bekanskap, och när de hörde att jag kom från Karlstad berättade min bordsgranne att han minsann kände Christian Nilsson, klubbens store son.

"Han tränade och tävlade ihop med min pojk när de var juniorer", berättade bordsgrannen.

Vi enades om att det hade gått bra för Christian.

"Hur gick det för din pojk då"? Undrade jag.

"Jo, det gick väl rätt skapligt", sa min bordsgranne, samtidigt som resten av bordet häver sig fram i ett unisont:

"Men det är ju Ingemar Stenson, Henriks pappa!"

Pappskalle sa de inte, men tänkte kanske.

ULLA WALLDÉN

Foto: KENNETH JONASSON

Elegans i sving och klädsel. Debutanten i "landskampen" Mats Rodenstam kom, sågs och segrade. Överlägsen individuellt med 70 slag brutto (68 netto) på Torekov.

Foto: GUNNAR WALLDÉN

Laddade för spel på Torekov! Lennart Holm flankeras av Ulla Walldén och Björn Hedman.

RESULTAT

Landskampen Skåne-Övriga Sverige på Torekovs GK:

Skåne 76,1 slag- Övriga Sverige 79,8 slag

Mats Rodenstam	S	68
Micke Broström	Ö	69
Johan Lindeberg	S	72
Björn Hedman	S	73
Stefan Bratt	Ö	75
Lennart Holm	S	75
Ulla Walldén	Ö	75
Ronny Larsson	S	76
Kalle Löw	S	77
Ingemar Stenson	S	77
Peo Karlström	Ö	78
Artur Ringart	Ö	78
Gert Palm	S	79
Gunnar Walldén	Ö	80
Mats Pettersson	S	80
Patrik Larson	Ö	83
Peppe Eng	S	84
Göran Ohlson	Ö	84
Kenneth Jonasson	Ö	85
Bo Steffensen	Ö	91

Dag 2: Inofficiell tävling för de "tappreste":

Skåne-Sverige 4/2 matchspel på Bjäre GK

För Skåne spelade Björn Hedman/Lennart Holm och för Övriga Sverige Patrik Larson/Mats Pettersson

Fyra tappra spelade i busvädret på Bjäre. Här två av dem, Björn Hedman och Mats Pettersson. Foto: KENNETH JONASSON

Så här har pandemin och Putin påverkat golfresandet

Golfresebranschen har senaste två åren kastats mellan hopp och förtvivlan, från full rulle till dödläge till rekordbokningar till ny oro som en följd av Putins galna krig i Ukraina.

Mikael Andersson på Sunbirdie, störst i Sverige på Long Stay, medger att det varit en sällsynt tuff och svårbedömd period.

– I höstas hade vi rekordsiffror för golfresor under våren. Sedan kom Omikron-varianten och dämpade efterfrågan. Men när restriktionerna i Sverige upphörde i början av februari tog försäljningen ny fart.

– När Putin startade krig avstannade förfrågningarna och så var det till i maj. Då fick vi extremt många bokningar inför hösten. Stor efterfrågan också på golfresor kommande vinter.

Var ni beredda på anstormningen, hade ni till exempel vilande kontrakt med golfvärdar, flygbolag, hotell, etcetera?

– Ja, vi har försökt hålla kontakten med våra resmål men många partners har varit väldigt sena med priser vilket var olyckligt när efterfrågan väl kom tillbaka. Vissa har valt att hålla kvar vid gamla priser men andra har nu höjt rejält till följd av ökade kostnader för uppvärmning med mera.

Vilka länder är tre-i-topp när det gäller årets bokningar till golfresor?

– I tur och ordning Portugal, Spanien och Mauritius. Allra flest bokningar inför hösten har vi tveklöst till Algarvekusten i södra Portugal, där vi på flera håll är fullbokade. Mauritius har troligen ökat till följd av de tuffa restriktionerna i Thailand.

Vi vet dock att vissa resmål, som Italien, generellt bokas betydligt senare.

Hur har ni märkt av Rysslands invasion av Ukraina och den allmänt ökande oron för krig, stigande priser och risk för lågkonjunktur?

– Så snart nyheterna om kriget spreds i slutet av februari avstannade försäljningen totalt och återkom inte förrän i maj. Prisökningar på vissa resmål har gjort att de tappat volym, men kunderna har då bokat andra resmål. Jag tror inte att just vår målgrupp är så priskänslig, men alla vill ju göra en bra affär.

Hur på ett ungefär är fördelningen på Long Stay, Mid Stay och Short Stay?

– Av alla som bokat inför hösten låg snittet i mitten

Mikael Andersson

av juni på 26 nätter, alltså nästan en Long Stay. Fördelningen såg ut så här: Long Stay 67 procent, Mid Stay 22 procent och Short Stay 11 procent.

Pandemin och oroligheterna i omvärlden med kraftigt stigande priser på drivmedel påverkar inte minst flygbiljetter, liksom priserna på hyrbilar. Det märker förstås inte bara Sunbirdie. Situationen är likartad hos andra företag som arrangerar golfresor söderut.

STIG DAHLÉN

BILDEN

Lagos västerut på Algarvekusten är ett av Sunbirdies mest populära golfresmål. I paketet ingår bl a banan Palmeras med tre niohålare, den på bilden kallas för Links.

Foto: STIG DAHLÉN

Solheim Cup-laget har klätts av Abacus sex gånger sedan 2007.

Foto: SOLHEIM/LET

Från galet infall till golfens världsscen...

Alltsammans började med ett galet infall.

– Jag var besatt av golf och bestämde mig för att sätta nytt världsrekord i antalet spelade hål under ett och samma dygn. Rekordet låg på 135 hål. Det skulle raderas ut!

Det är företagets grundare Sven-Olof Karlsson (bilden) som berättar om hur hans livsverk Abacus kom till.

Läs Peppe Engs berättelse om den osannolika resan

– på nästa uppslag

Foto: ULLA WALLDÉN

153 hål på 20 timmar födde idén om Abacus

Vi får gå tillbaka till sommaren 1977. En natt i juni när Sven-Olof Karlsson tillsammans med en kompis åkte ut till hemmaklubben Lunds Akademiska. Grabbarna väntade tills det blev så ljust att de kunde se bollarna. 02.15 slogs det första slaget. Sen fortsatte de till klockan elva på kvällen. Då var mörkret kompakt och under 20 timmar, med tre korta pauser, hade de hunnit spela 153 hål. Rekordet fick sin plats i Guinness Rekordbok och höll i 20 år.

– Då harvade vi runt i jeans och bomullspiké i värmen och det funkade ju trots allt, minns Sven-Olof. Men samtidigt dök idén upp. Det borde gå att göra golfupplevelsen skönare och roligare med bättre kläder.

Sven-Olof förstod att golfkläder var hans grej. Kläder som fungerade lika bra i alla väder, oavsett värme, kyla, vind eller regn. Sedan världsrekord-dygn

Mia Potter, maskinförare Abacus ställer in nästa moment i brodyrprocessen.

sommaren 1977 har turerna varit både många och slingriga. Och 1991 dök chansen upp att göra verklighet av tankarna. I november det året startades Abacus som alltså kunde fira 30-årsjubileum i fjol. Den första egna klädkollektionen lanserades 1998.

Bäst i branschen

Ett av många stolta ögonblick för Sven-Olof och hans team inträffade 2007 när Abacus fick äran att "klä upp" det europeiska Solheim Cup-laget. Samma år tilldelades företaget utmärkelsen för bästa funktionsplagg i branschen på Golf Europe-mässan.

Och visst, även föreningen Golfjournalisternas stolta EM-lag har sedan ett antal år spelat i skarpa pullovers från Abacus. Till årets lag-EM i Prag har vi dessutom vår egen logotype broderad på bröstet. Men kläderna är inte allt. De senaste åren har broderiverksamheten också tagit fart.

– Det har blivit en explosion, säger marknadschefen Alexandra Yllö Karlsson. Nu vill alla ha en logotype på sin tröja, jacka, väska, ryggsäck eller vad det kan vara.

Och lita på att det är full rulle på "symaskinerna". Tidigare sköttes den delen

av ett partnerföretag en bit ifrån huvudkontoret Bergagården utanför Lund. Men när det företaget var på väg att avvecklas köpte Abacus både deras maskiner och

Ann-Sofie Yllö visar artikelförfattaren **Peppe Eng** hur man screentrycker loggor på mjukare tröjmaterial.

inventarier.

– I och med att all brodyr och tryck numera sker i huset av egen personal, har vi helt andra möjligheter till kvalitetskontroll och kan följa processen från början till slut, säger Mia Potter som är logoansvarig hos Abacus.

100 miljoner

Mia hjälper också gärna kunderna att utveckla sina idéer – ibland kan det räcka med en liten färgjustering. I andra fall kan hela loggan förändras för att få ett mer kommersiellt utseende.

– Man kan göra väldigt mycket av en logga. Det är bara fantasin som sätter gränserna, menar Mia.

Och Abacus varumärke har utvecklats i takt med nya material och teknologier. På Bergagården jobbar 25 personer i olika befattningar. Företaget finns i 25 länder och omsätter ca 80

Alexandra Yllö som är marknadsansvarig på Abacus har sett hur intresset för att sätta loggor på plaggen och att skapa egna klubb-kollektioner har exploderat.

miljoner kronor. Målet är 100 miljoner inom några år.

– Ja, det är absolut vår målsättning. Jag känner att vi seglar i medvind just

nu, säger Sven-Olof, som fått se sin "galna" dröm gå i uppfyllelse...

TEXT
PEPPE ENG

FOTO:
ULLA WALLDÉN

Golfjournalisternas logotype finns broderad på bröstet när lag-EM för journalister avgörs på Konopiste utanför Prag i oktober.

Broderade klubbmärken på kläder efterfrågas allt mer. Här ser vi Djursholms GK som är klubben där Zachrissons Pokal avgörs till hösten

Reine placerade klubben på Europatourkartan

Ett möte med Mr Skaftö

Han heter Reine Patriksson och kallas för Mr Skaftö. Varför förstod vi golfjournalister snart efter att ha besökt Brygghuset i Fiskebäckskil och sedan spelat banan, Skaftö GK.

Efter upplevelsen på Tylösand, där Linn Grant lekt med herr- och damproffsen, for vi till Skaftö. Där fick vi höra Reine Patriksson berätta om annan speciell tävling, LET-tävlingen Skaftö Open. Han gjorde det med stark inlevelse, samtidigt som hans extremt ödmjuka framtoning speglar en blygsam tillbakadragen personlighet. Tror vi var många som lyssnade fascinerat och litet avundsjukt.

"Skaftös allra bästa vän"

Reine beskrivs av klubbledningen på Skaftö GK som deras allra bästa vän. När det gäller golfen och att skapa förutsättningar för att svinga en klubba i en snäv, trång och karg geografisk verklighet nån kilometer söder om Fiskebäckskil så är det en historia för sig.

För golfen på Skaftö har fostrat flera härliga namn. Joel Sjöholm, av en händelse regerande mästare i föreningen Golfjournalisterna 2021 på Vallda. Syskonen Frida och Markus Kinhult som nu finns på proffstourerna runt om i världen. Lägg till dem Thomas Björn och inte minst ET-

Foto: LARS-ÅKE LINANDER

Fascinerande berättelse. Reine Patriksson har väldigt många järn i elden och de flesta känns glödgheta. En av besökarna som lyssnade andäktigt till Reines föredragning var Mikael Lundén.

legenden Barry Lane som sägs ha hus på Skaftö och dyker upp varje sommar.

Hur kan lilla Skaftö ta fram stjärnor på den nivån? Jo, ordförande Bertil Thorén berättar att det inte finns så stor konkurrens i den här delen av Bohuslän. Ingen ishockey, nästan ingen fotboll. Men golf. Dit vallfärdar öns alla ungdomar, de flesta har cykelavstånd.

Skaftö är inte stort och att få in en 18-hålsbana på liten yta och numera

högt värderad mark var en prestation. Den går som trånga farleder genom typisk bohusländsk natur, lämnar kanske ett par frågetecken vad gäller layouten, men är otrolig charmig att spela.

Det är par 69 och den är kort. Men skenet bedrar. Det finns inte utrymme för missar och drivern bör nog helst stanna i bagen. Det gick en och annan boll den där förmiddagen vi var där. Men vi njöt av den fantastiska utsikten över havet också.

Världsklassmiddag

Över alltihopa vilar Mr Skaftös vakande öga och det sätt han driver affärsverksamheterna på Skaftö. Ett Mecka för småföretagare för övrigt. Reine har fastnat för golfen, att ge Skaftö ett internationellt renommé för turister, golfare och padelspelare. Det är där han klivit in och skapat en av damtours mest attraktiva tävlingar. Inte för prispengarna och kanske inte heller för banan. Men för trivseln, känslan och den genuina glädjen att få vara i en fantastisk miljö.

Reine har många järn i elden. Vi hade nöjet att äta en världsklassmiddag under ledning av krögaren Reine

Patriksson, jo då, på Brygghuset i Fiskebäckskil. Där driver han krog och numera hotell, på samma sätt som Skaftö GK fått en av landets häftigaste golfodger mellan klubbhus och range (bilden nedtill till vänster det här uppslaget).

Stor whiskysamling

Men det stannar såklart inte där. Det gör det inte för en entreprenör som Reine Patriksson, Mr Skaftö. Han råkar äga en av Europas största whiskysamlingar. Tre rum på restaurangen med väggarna fyllda av allsköns whisky. Många med en fantastisk historia. Allt från kända märken till riktiga miljonrariteter.

Vad vi än avhandlade för ämne lyste Reines ögon av engagemang, intresse och beslutsamhet. Det som har satt den lilla Skaftöbanan på damernas Europatourkarta.

Sammanfattningsvis ett bra genomfört arrangemang.

LARS-ÅKE LINANDER

Poängbogy Skaftö GK 14 juni:

1. L-Å Linander 38; 2) Gunnar Walldén 37; 3) Kjell Martinson 34; 4) Michael Broström 33; 5) Bertil Thorén 33; 6) Ulf Eneroth 32; 7) Göran Ohlson 32; 8) Inger Abram Olsson 32; 9) Inga Norrbelius 30; 10) Ulla Walldén 29; 11) Mattias Brännholm 28; 12) Stefan Bratt 28; 13) Staffan Lindström 21.

Vinnare på Västkusten, Lars-Åke Linander (t v) och Ulf Eneroth.

Tredje hålet på Holma Stångenäs. Golfbanan är lång och krävande och vinden är ofta en faktor som påverkar klubbvalen. Foto: STEFAN BRATT

Holma Stångenäs en bana med linkskänsla

En links förknippas oftast med Skottlands fantastiska miljöer i havskanten med högt vajande gräs, dramatisk layout och en och annan järnväg i omgivning- en.

Holma Stångenäs Golf ligger visserligen och tangerar Gullmarsfjorden nära Lysekil men det märker man inte av. Däremot finns links-karakteren på plats. Mycket tack vare en klurig layout och ett vajande rödsvingelgräs.

Holmas 18-hålsanläggning är en av få golfbanor i Sverige som är sådd med rödsvingel över hela spelfältet och skapar därför en unik golfmiljö att vistas i. Underlaget ger en turf som merparten av Sveriges golfbanor skulle älska att ha.

Där spelade vi golfjournalister ett varv i mitten av juni för att känna på Sveriges senast byggda 18-hålsbana. För histo-

riken kring dåvarande Holma Lysekils GK blev inte någon fullträff.

Stark ägare

– Efter konkursen hade vi turen att ha en stark ägare på Holma Säteri som älskar att spela golf, Thomas Onstad. Han var osäker på vad som skulle göras med ägorna och tog beslutet att bygga om golfbanan, skapa 18 hål på sandunderlag. I dag känns det riktigt bra, säger banchefen Carina Granath.

Thomas Onstad är inte direkt någon fattigslapp. Sprungen ur en skeppsredarfamilj, ägare av Arctic Paper och huvuddelen av Rottneros för att nämna några verksamheter. Men lyckan är golfintresset. På sommarna kommer familjen Onstad gärna upp till Lysekil och Holma från sitt säte i schweiziska Lausanne. Då gäller golf. Och det är också Thomas som starkt styr vad som händer på golfbanan nuförtiden.

Det betyder att banan får de resurser som behövs och att Carina Granath kan jobba vidare för att förädla de delar som krävs för att vässa anläggningen.

Vi möttes direkt av en par 4, 398 meter, i rak motvind. Och så är det. Banan är lång och krävande, oftast utsatt för vinden. En tuff utmaning. Men samtidigt böljande vackert i det bohusländska landskapet. Och visst, det finns klippor att studsa bollen på.

LARS-ÅKE LINANDER

Holma Stångenäs Golf Poängbogy 13 juni:

1. Ulf Eneroth 37; 2) Kjell Martinson 35; 3) Inger Abram Olsson 35; 4) Inga Norrbelius 33; 5) Ulla Walldén 33; 6) Lars-Åke Linander 32; 7) Göran Ohlson 31; 8) Michael Broström 30; 9) Mattias Brännholm 29; 10) Stefan Bratt 28; 11) Gunnar Walldén 27; 12) Staffan Lindström 26.

Mats Hallberg levde drömmen om British Open...

Att få vara med och spela British Open har varit en dröm för många som satsat på golfen, även för mig. I en tid innan det fanns sändningar varje vecka från olika tävlingar visades golf i TV endast en gång om året. En högtidsstund som bara kan jämföras med Kalle Anka på julafton.

Jag var 20 år när jag 1984 gick över till proffsläget. Året därpå vågade jag mig på att försöka kvala till The Open. Jag hamnade i en sk Local Qualifying över 18 hål strax utanför London. Spelade du bra där kunde du gå vidare till slutkvalet över 36 hål.

Jag fick respass direkt. Allt var mycket annorlunda från mitt vanliga tävlande på Svenska touren och jag var helt enkelt inte förberedd. Alla flaggor stod svårare än hemma och greenerna var hårdare.

Tre år senare kom jag in på Europatouren och blev därmed direktkvalificerad till slutkvalet. På den här tiden var detta enda sättet att ta sig till huvudtävlingen och det var starka startfält. På fyra kvalbanor med vardera cirka 120 spelare. Till var och en av dessa kvaltävlingar kom ofta ett tiotal spelare från PGA-touren och kanske 25-30 från Europa-touren. Möjligheten att ta sig in var ändå ganska hyfsad. Ofta var det 12-15 platser att spela om på varje bana.

Femte gången gillt

Numera finns det möjligheter att kvala in till The Open via tourtävlingar världen över. Man slipper ta den långa resan till brittiska öarna för att spela ett ovisst kval. Det gör att startfältet kanske blir lite starkare då man får med spelare som kanske annars hade stått över.

På femte försöket lyckades jag äntligen ta mig hela vägen till huvudtävlingen. En dröm hade gått i uppfyllelse.

Eftersom kvalet var klart under

Många tuffa kval. Otaliga drömmar om en plats i British Opens sluttävling har krossats längs vägen. Men Mats Hallberg gav sig inte, han kom igen. På bilden som 24-åring, men först i femte försöket tog han sig hela vägen till sluttävlingen.

måndagen kunde man checka in i det hus som Svenska Golfbundet hyrt. En klar fördel då allt i princip är uppbookat månader i förväg och svårt att få tag i något annars. Nu på senare år har spelarna hjälp av sina agenter och det mesta är ofta planerat i förväg.

I Majors spelas inte Pro-Am. Därför är det möjligt att spela in

både tisdagar och onsdagar.

Första gången var jag nog inte så kaxig inför inspelningsronden. Det var lätt att man valde att sätta upp sig med någon man kände och hade spelat med tidigare. Senare kom jag på att inspelningsronderna var perfekta tillfällen att komma nära de stora stjärnorna och se hur de spelade.

Andra gången jag fick vara med i

sluttävlingen var 1995 på The Old Course i St Andrews. Alltså där årets upplaga snart ska spelas. För att göra det svårare för spelarna hade arrangörerna bland annat krattat bort sanden från den främre delen av bunkrarna så man inte fick någon hjälp med uppförslägen. Det gjorde att man måste vara extra försiktig med att inte hamna i bunkrarna. Risker var då att man inte kunde spela upp bollen åt rätt håll.

Ett slag från ledningen

Vinden var väldigt stark första tävlingsdagen på Old Course. Jag hade turen att få starta sist av alla vid halv fem och då hade vinden mojnät en del. Ronden gick långsamt och först 21:30 spelade jag in mot det klassiska klubbhuset med solen i ryggen. Bollen stannade knappt en meter från hål, jag satte birdien och kunde signera 68 på scorekortet.

Jag möttes av svenska journalister som gratulerade mig till en bra 69-rond. När jag så att gjorde birdie på 18:e och 68 totalt muttrade några lite, vände på klacken och skyndade iväg för att försöka hinna ändra på det de redan levererat till svenska tidningar. Jag var blott ett slag från ledande blivande mästaren John Daly och legendaren Tom Watson. Rena drömmöppningen alltså. Fick nästa nypa mig i armen när jag tittade på ledartavlan och såg mitt namn däruppe.

Tyvärr kunde jag inte i de svåra vindförhållandena följa upp den fina inledningen. Extra tufft på en linksbana som The Old Course där bollarna rullar iväg långt och åt alla tänkbara håll när de landat.

Vindarna höll i sig och jag minns att jag sista dagen slog drive och järn-4 in till green på det korta första hålet.

Under The Open året därpå, 1996, fick jag spela in med regerande mästaren John Daly. Det var strax innan Tiger Woods slog igenom och Daly var den stora

profilen i världsgolfen.

Spelade in med Daly

Egentligen skulle jag ha spelat in med Per-Ulrik Johansson och Jesper Parnevik, men de var försenade till första tee. När jag står där och väntar dyker John Daly och hans kompis Fuzzy Zoeller upp. De hade inte bokat någon tid utan tar en plats när det passar. När de slagit ut såg jag min chans och frågade om jag får följa med. "Javisst, du har ju namn på baggen", svarade de.

Vilken rond det blev!

Fullt på samtliga läktare och en upplevelse hur det kan vara att befinna sig i hetluften i de stora tävlingarna

The Open är ett test. Inte bara för att banorna är långa och svåra utan också på det mentala planet. Ofta är det en hel del vind och hårda greener. Flaggorna sitter ibland så nära bunkrarna eller avrinningar att det är omöjligt att komma nära flaggan om bollen kommer in från sidan med vinden. På minst fem-sex hål får man acceptera att det inte går att komma nära, utan vara nöjd med en två-putt och gå vidare till nästa hål.

Royal Birkdale svårast

Den svåraste Open-banan jag spelat var upplagan på Royal Birkdale 1998. Det blev särspel på par och mina 14 över par var inte så många slag från att gå vidare efter 36 hål.

Det som är ett måste i spel på linksbanor är att man har koll på skruv och höjd på bollbanan. I vindstilla kanske det skiljer 10-15 meter på fade och draw. I vind blir ofta det dubbla eller mer än så. Förmågan att kontrollera höjden av bollbanan är avgörande för motvindsslag. För högt och det tar tvärstopp, för lågt och den seglar över green.

Totalt blev det fyra Open för mig och på St Andrews 1995 fick jag spela samtliga fyra ronder. Även om jag efter min kanonstart föll

34 år efter bilden från kvalet 1988 är Mats Hallberg fortfarande med i hetluften, numera som uppskattad TV-kommentator.

till delad 68:e placering (som jag delade med Olle Karlsson och nyblivna proffset Tiger Woods) så värmdes det när prischecken kom och bifogat hade följande hälsning:

"Vi tackar dig för din medverkan och den glädje din golf spred till alla åskådare och miljontals tv-tittare världen över."

Jon Rahm vinner

Nu är det dags för det 150:e mästerskapet och det spelas som sig bör på The Old Course. Många i världseliten anländer till St Andrews med stora drömmar att vinna detta smått historiska The Open. Det kommer att krävas många egenskaper, förutom mental styrka gäller det att kunna hantera de speciella förhållanden som kännetecknar brittiska linksbanor mitt i sommaren.

Vem vinner då?

Mitt tips är Jon Rahm. Han har så hårt tryck på bollen i impact och har vunnit stora tävlingar när det varit stenhårt i marken, vilket vi kan förmoda att det kommer att bli 14-17 juli på The Old Course.

MATS HALLBERG

Foto: PATRIK LARSON

Årets GK har fått kämpa hårt men nu har banan hämtat sig

Vintern och våren var tuff för Hagge GK. Tre hål har varit stängda länge, och de två nya som skulle presenteras i början på sommaren får vänta ett tag till. Men på midsommarafton kunde Årets golfklubb 2022 äntligen öppna hela banan igen.

Beskedet från Golfjournalisterna i februari var välkommet. Och Hagge GK såg fram emot en säsong som Årets golfklubb med blomstrand spel. Men, det fanns ett hinder. Snön och isen knäckte Hagge på samma sätt som vådrets makter förstört för många klubbar.

– Svårast har det varit att få fart på tees och fairways, men värmen den senaste tiden har varit välkommen. Nu ser det bra ut, säger klubbchefen Tommy Staf.

Med lite tur får vi spela de nya varianterna av hål 6 och 8 när vårt Press-SM avgörs i Ludvika den 30 juli. Det blir lite av en kamp mot klockan. Men även om det inte skulle bli så har vi trots allt hål 16

kvar. En av de svettigaste utmaningarna i mellersta Sverige. Kan du dra på en lätt skruvad drive på runt 230 meter har du en härlig birdiechans med doft av eagle. Men otaliga är de bollar som ligger i vattnet i sjön Haggen.

Två extrema Bajen-fans

Det ska bli så kul att få välkomna Golfjournalisterna till södra Dalarna. Halva min släkt är från trakten som är mest känd för Dan Andersson, Asea och Spendrups bryggeri.

När vi spelat klart tävlingen på lördagen käkar vi middag på restaurangen, innan vi laddar för Säter nästa dag.

Vill du provspela Hagge dagen innan SM så kommer i alla fall jag att vara på plats med en hel del goda råd om hur man både spelar och inte spelar banan. Och du, kom ihåg att klubbchefen är extrem Hammarby-supporter. Det kan löna sig att säga nåt snällt om Bajen.

PATRIK LARSON

Fakta 30-31 juli

30 juli: Press-SM spelas på Hagge GK i Ludvika, cirka 20 mil från Stockholm. Pris för spel är 450 kronor.

31 juli: Partävlingen Hemming Stens Minne avgörs på Säters GK. Pris per spelare är 450 kronor.

Boende: Del i dubbelrum kostar 400 kr på Best Western i Ludvika. Vill du ha enkelrum eller tips om annat boende hör av dig till Patrik Larson.

Middag: På Hagge GK efter avslutat spel på lördagen.

Regerande mästare Press-SM: Joel Sjöholm (Open) och Leif Larsson (Hcp-klassen). **Hemming Stens Minne:** Lars-Åke Linander/Gunnar Walldén.

Anmälan senast 18 juli till info@golfjournalisterna.se

Skogs- och parkbana som rankats "50-i-topp"

Säter är en av Sveriges bäst bevarade trästäder med kulturmärkta trähus från mitten av 1600-talet.

Några minuter från centrum ligger Säters GK vackert belägen vid sjön Ljusterns strand.

– Inte lika gammal som trästaden men lika vacker. Du ser sjön Ljustern från nästan alla hålen, säger klubbchef Ola Linnteg.

I denna sköna miljö får vi äran att spela Hemming Stens Minne, även kallad "Par-SM". Vart man än vänder blicken är det lika vackert. Prisad som en av Dalarnas bästa banor i många år. Dessutom rankad som en av landets 50 bästa banor.

– Faktiskt bland de 100 bästa i Norden. Något vi är stolta över.

En typisk landsortsklubb med cirka 800 medlemmar och tre-året-runt anställda.

– Som alla andra klubbar brottas vi med ekonomin och de senaste månadernas prishöjningar gör inte situationen bättre, poängterar Ola.

Banan ligger längst ut på Skönviksområdet. En plats där personer med svåra psykiska problem förr i tiden samlades på Säters mentalsjukhus. Numera nedlagt men längst in på gamla sjukhusområdet skymtar den fasta paviljongen. Vid utslaget på hål 11 är du granne med en gravplats med kors utan namn på cirka 800 personer.

1984 bildades Säters GK och banan var spelklar 1990.

– En skogs- och parkbana som passar alla om man tänker till. Det går att chansa. Det kan gå bra, men du kan likväl bli straffad.

Ola nämner med förtjusning hål 5.

– Du står högt och med en driver över vattnet på 190 meter ligger du i straffområdet. En miss och det är inte lika roligt.

Foto: PEO KARLSTRÖM

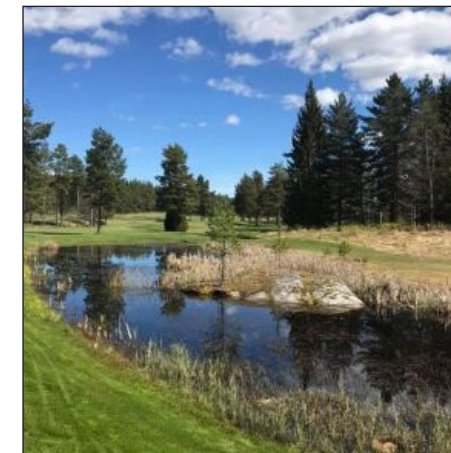
Leif Mattsson och Kenneth Orrgården har haft en tuff vår med att få banan i bra skick efter en vinter med efterhängsen isbildning.

Hål 14 är ett annat hål som ger banan dess karaktär. Som en orm slingrar sig par 5-hålet genom landskapet och avslutas med en skogsdunge innan green, som ligger högt.

– Slår du långt kan du gå in på två, men du kan likväl fastna i träden.

Mäktigt intryck

Två hål senare väntar ett par 3-hål med en svårslagen utsikt över Ljustern. De grånande bergen, trästaden Säter och sjön i fonden ger ett mäktigt intryck.

Säters GK erbjuder en skön blandning av skogs- och parkbana

Ola och hans kollegor har haft en tuff start på säsongen.

– Vintern har varit minst sagt elak mot oss och framför allt gräset. Vi är inte riktigt ikapp än, men i mitten av juli hoppas vi på fina greener.

Liksom i övriga Mellansverige har isen varit ett bekymmer.

– Vilket ishockey- eller bandydrag som helst hade haft kanonförutsättningar här i vintras. Under våren har vi tagit bort is för att komma tillbaka nästa morgon och det är bara att börja om igen, säger Ola.

Veckan innan Golfjournalisterna kommer på besök har klubben sin golfvecka.

– Då kommer banan att vara i topptrim. Kul att ni vill besöka vår bana. Ni ska känna er hjärtligt välkomna, hälsade Ola till tonerna av trumpet och klarinett.

Dagen till ära fanns Kulturskolans orkester på plats och musiken förgyllde den alltid goda stämningen ytterligare på Säter.

PEO KARLSTRÖM

Raka spåret till två tävlingar i Stockholm

För första gången behöver våra billösa spelare inte fundera på skjuts till banan.

När Zachrissons Pokal spelas måndag 19 september och Östsvenska Pressmästerskapet dagen därpå går det alldeles utmärkt att åka kommunalt. Roslagsbanan ena dagen och tunnelbanan den andra.

Det är riktigt läckra banor som välkomnar Golfjournalisterna i september till säsongens sista tävlingar. Först anrika Djursholms GK 19:e för spel om Zachrissons Pokal och tisdag 20:e Stockholms GK för "Östsvenska".

Djursholms GK ligger gömd i skogen med Roslagsbanan som sällskap alldeles inpå ett par hål. Och den som vill kan alltså ta lokaltåget till en kort skogspromenad och enkelt

dyka upp vid den fina restaurangen vid 18:e green.

Här gör vi alltså upp om Zachrissons Pokal, och här var också vår hedersordförande medlem. Det känns perfekt att få hedra Göran Zachrisson på detta sätt.

Zachrissons Pokal spelas både som singeltävling, och som lagtävling för tremannalag.

Inte långt från golfbanan

i Djursholm ligger Stockholms GK, vid Kevinge Strand. Klubben bildades redan 1904. Banan är helt nyligen renoverad och bjuder på en visuell upplevelse som nästan är svår att ta in.

I kvällssol möter man en hedliknande bana som gränsar till en sexfilig motorväg, E18, och höga lägenhetshus, liksom biffiga kontor. Kontrasten är total.

Banan nyöppnade dagen för midsommar, men är i skrivande stund endast spelklar för medlemmar. Tänk vilken chans vi får i september!

Hit kommer du med tunnelbana till Mörby och tar sen en kort promenad ned mot vattnet. Kanske ser du för första gången hur folk på en range står och matar bollar rakt ut i vattnet. Nej,

det är inte rika 08:or utan golfvett, Stockholms GK kör med flytande bollar.

Vi ses i september, och formell inbjudan med priser och annan fakta kommer som vanligt via mail och publiceras även på Golfjournalisternas webbsida, www.golfjournalisterna.se

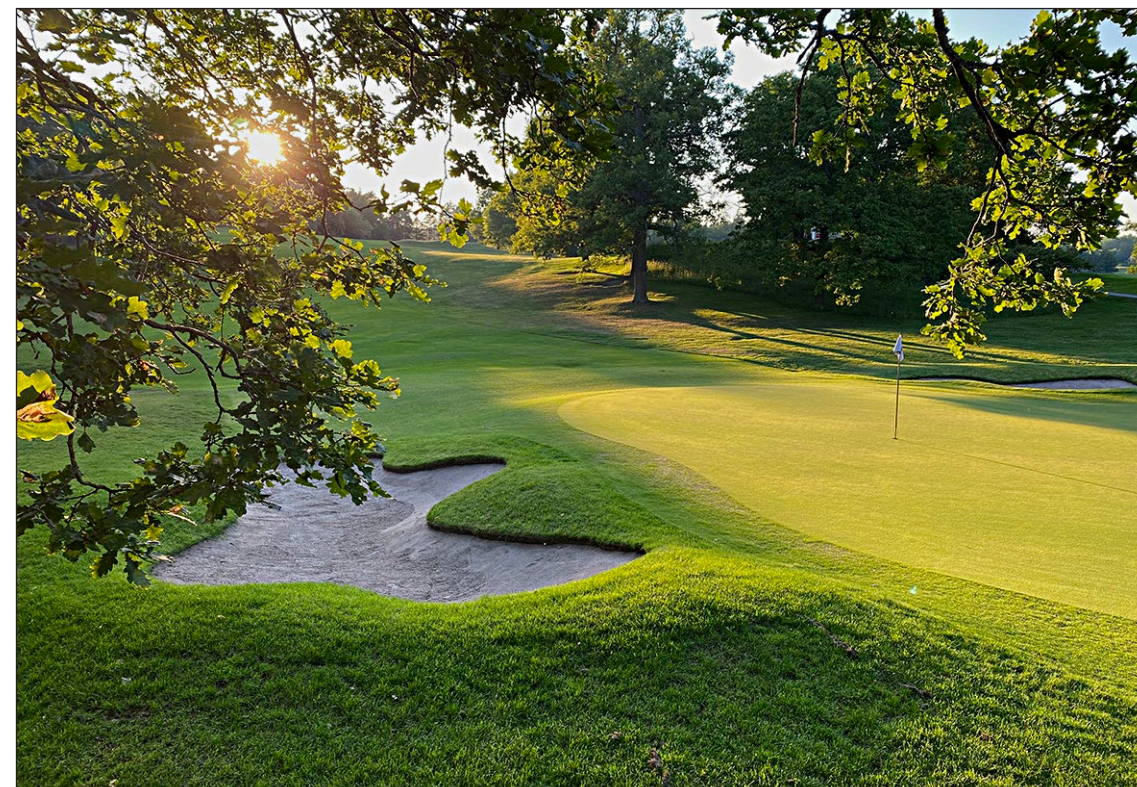
TEXT OCH FOTO
PATRIK LARSON

Vandringspriser på spel i september. Till höger vårt, näst Mästerskapet, äldsta vandringspris, "Östsvenska". Här ovan, från 2017, det yngsta, Zachrisson Pokal.

Nyöppnad efter en större renovering, huvudstadens anrika Stockholms Golfklubb, bildad 1904. Här samlas Golfjournalisterna tisdag 20 september för att tävla i Östsvenska Mästerskapet. Och hålla årsmöte.

Djursholms GK, Göran Zachrissons hemmabana. Här ska vi spela om hans Pokal måndag 19 september. Titelförsvarare är Michael Broström, vann i fjol på regnigt Körunda.

En chans till att få torsk på Åland...

Det blir ännu en landskamp mot våra åländska vänner. 12-13 september drar Golfjournalisterna till Kastellholm för att återigen förlora... Men det är ju inte resultatet som är viktigast i just den drabbningen.

Det finns traditioner, och så finns det riktiga traditioner. En sådan riktig är Golfjournalisternas landskamp mot Åland. Nu kan Kjell Hansson och jag glatt meddela att vi gjort klart för ännu ett möte. på den nya fina Slottsbanan som vi fick testa för första gången förra sommaren.

Vi spelar en dryg vecka efter att en deltävling på damernas Europatour avgjorts så banan lär vara i kanonskick. 120 spelare gör då upp om 250 000 Euro. Riktigt så många, blir det inte när vi dyker upp. Men glädjen i att åter få träffa personer vi spelat med och mot sedan 1900-talet överträffar det mesta man kan uppleva i golfvärlden.

Som vanligt bor vi i Mariehamn, nuförtiden är det Park Alandia som gäller.

Mer information kommer på mail med inbjudan andra halvan av juli.

PATRIK LARSON,
Svensk kapten

Kapten Peppe Eng bjuder in dig att spela i journalistlandslaget!

Ni glömmer väl inte EM i höst. Årets upplaga, som sköts upp från ifjol på grund av pandemin, spelas på Golf & Spa Konopiste Resort utanför Prag 4-6 oktober.

Nyhetsbrevet frågade lagkaptenen Peppe Eng om läget inför stundande mästerskap.

– Det rullar på, men det verkar lite segt att få föreningens medlemmar att "vakna till". Så brukar det i och för sig alltid vara, men nu brådskar det. De tjeckiska arrangörerna vill veta i god tid vilka spelare respektive nation kommer med.

Hur många spelare får plats i laget?

– Vi brukar försöka få ihop ett lag med tio deltagare. Det har inte varit några större problem tidigare, men i år verkar det lite trögare.

Hur gör du om du inte får ihop fullt lag?

– Det vill jag helst inte tänka på. Det finns ju alltid några säkra trotjänare som mer än gärna ställer upp, men det vore skojigt med ett eller annat nytt ansikte också.

Hur har Sverige lyckats i de tidigare mästerskapen?

– Vi knep bronset i Belgien 2017. Vår bästa laginsats så långt. Vi hade häng på silvret i Österrike två år senare, men fick nöja oss med fjärdeplatsen den gången. Men den

allra bästa insatsen stod Michael Broström för när han vann individuellt i Italien hösten 2015.

– Och så kammade vi hem en del spelpriser i Portugal när Gunnar Wallden vann "närmast hål" och Ulf Hellman laddade för fullt med längsta driven. Men vi vill ju vinna lagtävlingen. Det är det som är grejen!

Och därför går du nu ut i ett sista utrop för att få ihop ett slagkraftigt lag...

– Just så. Det borde ju vara en fjäder i hatten att få vara med och spela ett EM, kan jag tycka.

Men det är väl inte helt gratis?

– Nej, så är det. Var och en får räkna med

att punga ut cirka 5 000 kronor för spel och fyra natters boende i dubbelrum på resorten. Singelrum blir tusenlappen dyrare. Middagar och frukost ingår. Sen tillkommer förstas resan tur och retur. Så det blir ju en del, å andra sidan får du representera Sverige i ett internationellt mästerskap som spelas på riktigt fina banor. Jag lovar, det blir ett minne för livet.

Hur ser själva upplägget ut?

– En inspelsdag plus två tävlingsdagar. EM har alltid spelats som poängbogy och varje spelare får högst räkna ett hcp på 18.

Så hur anmäler man sitt intresse om man vill vara med i laget?

– Du skickar ett mejl till mig under adressen: peppe.sportsnack@gmail.com eller slår mig en pling. Svårare än så är det inte. Och gärna så snart som möjligt...

Enda svenska lagmedaljen hittills fixade det här gänget i belgiska Mons 2017, från vänster: Michael Broström, Ulf C Hellman, Stig Dahlén, Kjell Martinson, Bo Steffensen, Björn Hedman, Peppe Eng, Sture Carlbom och Gunnar Wallden.

GOLFjournalisten Nr 2, Juli 2022

GOLFjournalisten är Golfjournalisternas nättidning. Den mailas som pdf till föreningens medlemmar samt till personer med koppling till golf i media.

För gratis prenumeration – alternativt uppsägning av prenumeration – maila epostadress och önskemål till Golfjournalisterna: info@golfjournalisterna.se

Redaktör: STIG DAHLÉN E-post: stig.dahlen@hotmail.com Telefon: 070 243 33 85

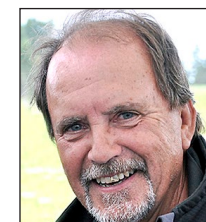
"Golfjournalisterna är en förening vars medlemmar återkommande producerar golf i media och som träffas för att vidareutbilda sig och nätverka."

Föreningens styrelse 2021/22

Gunnar Wallden

Peppe Eng

PeO Karlström

Mats Hallberg

Björn Hedman

Patrik Larson

Michael Broström

I backspegeln...

Året var 2006 och ett prydligare gäng svenska golfjournalister har väl sällan eller aldrig skådats på samma bild.

Detta var i slutskedet av en studieresa till Edinburgh med omnejd. Vi hade spelat Gullane no loch på kvällen var det samling i Gullanes gamla klubb-

hus för prisutdelning och middag. Kavaj och slips var ett krav för att få komma in. På nå t sätt lyckades Ola Axelsson slingra sig förbi "slipskontrollanten"...

Huvudperson var annars Kenneth Jonasson, som under dagarna i Skottland gjort HIO på Kilspindies första korthål, 153 m.

Bakre ledet, fr v: Kenneth Jonasson, Kjell Martinson, Ola Axelsson, Jan-Olof "Lollo" Berglund, Inge Gammig, Agne Jälevik, Leif Larsson och Stig Dahlén. Främre ledet fr v: Jörgen Andersson, Gunnar Säfsten, Tord Westlund, Stefan Bratt, Örjan Millberg, Göran Ohlson, Roger Blomquist, Anders Ellqvist, Leif Berg och Lars-Göran Åkerberg

GUNNARS INSPEL

Linksgolf bäst i test

Från andra sidan den tvåvåningshushöga dynen hörs bruset från havet när vågorna bryter in. När jag lämnar greenen och går till nästa tee känns havets saltstänk i ansiktet när jag rundar sanddynen som tidigare skymt vågorna. Vinden ligger på rakt in och saltsmaken är påtaglig när det är dags att pegga upp för nästa utslag, en relativt kort par tre rakt in i vinden. Här krävs minst två extra klubbor. Jag drar mig till minnes de välvilliga orden före start från klubbens pro. Bollen på bakfoten, greppa ner och svinga så lugnt du kan i motvinden, det är så linksgolf i vind spelas. Jag nickar förstås väl medveten om att det definitivt är lättare sagt än gjort när du spelar in i vinden.

Oavsett hur det går med det där slaget så är det här definitivt det roligaste man kan företa sig som golfspelare. Linksgolf är helt enkelt bäst i test oavsett hur udda prövningen är. Givetvis är det inte bara roligt att spela; golfbanorna, miljön, traditionen och historiken gör spel på links till en skönhetsupplevelse som går rakt in i hjärtat.

Det viktiga på links

Min första riktiga linkserfarenhet kom tillsammans med ett glatt gäng golfjournalister på Irland för ungefär 20 år sedan. Banan som spelades var Lahinch med ett av linksvärldens mest berömda par 3-hål. Greenen ligger inbäddad mellan höga sanddyner och det enda som man ser från tee är siktpinnen på toppen av den ena.

Blinda hål är väl normalt ingen favorit, men på links finns inga hinder som tar ner humöret. Faktum är snarare att man njuter så av att vara där man är, att man glömmer bort att tänka på scoren. Det i sig är fin medicin mot duffar och sockets. Spelupplevelsen är det viktiga och sedan får det gå som det vill med resultatet.

Som golfkonsument tycker jag för övrigt att det är alldeles för få av tourernas tävlingar som avgörs på links. Det är inte bara den egna upplevelsen av links som slår allt annat, från tv-soffan är det samma prioritering, linksgolf på tv är bättre än all annan golf på tv.

The Open är heligt

Det är därför som det mästerskapet och jubileet på St Andrews är heligt för undertecknad, precis som alla andra år The Open Championship avgörs.

Tävlingen är helig i den bemärkelsen att inget får störa min tid i tv-soffan från första utslaget till sista putten. Det är också därför som Henrik Stensons finalrunda och seger på Royal Troon 2016 är min hittills bästa golfupplevelse. Inte ens mina två HIO:s bräddar den upplevelsen. Nu firar The Open 150 år och det är i sig imponerande. Minst lika imponerande är förstås att det är "Iceman" Stenson som sitter på rekordet i tävlingens långa historia.

264 slag och 20 under par är lägsta scoren under de 150 åren. Bara det är en "Hall-of-famer".

Sötaste ärtan...

Frågan är då om det finns någon svensk som kan överraska i årets upplaga. Knappast dessvärre, men jag räknar aldrig bort Stenson eftersom han har kapaciteten. En top-på Alex Norén kan förstås vinna om han har allt med sig. I övrigt lär vi få vänta på vår andra major på herrsidan. Jag hoppas verkligen på Marcus Kinhult, men han behöver nog härdas några år till i den hårda konkurrensen innan han är mogen. Om vi nu ska jaga majors så får vi som vanligt luta oss mot våra duktiga golfdamer. Men om jag får önska mig ett resultat så skulle naturligtvis en svensk herrseger i en major smaka som den sötaste ärtan, eftersom den är så rar.

GUNNAR WALLDÉN
Ordförande i Golfjournalisterna

Carne Golf Links på Irlands västkust. Banans arkitekt Eddie Hacket tog sådan hänsyn till de naturliga förutsättningarna att det ser ut som om banan är utlagd av naturen själv. Bilden från hål 17 går rakt in i hjärtat.
Foto: CARNE GOLF LINKS